

Meghívó

Az abonyi
Bihari János Zeneiskola
által pártfogolt Szinkör

szeptember 11-12-én este 18 órakor

a Gyulai Gaál Miklós Ált. Iskola aulájában

bemutatja

Bencsik Imre

KÖLCSÖNLAKÁS

című bohózatát két felvonásban

rendezte:

Molnárné Csúfi Izabella

játékmester:

Csúfi Gyula

dizájn:

Bótáné Pálinskás Julianna
Nagy Lilla, Knerzer Ákos Frigyes

hangosítás:

Kovács Tibor

súgó:

Töröcsik Mária

szereplők:

Dobos Géza, a házigazda

Judit, a felesége

Csatai, az osztályvezető

Valika, a felesége

Vidra, a fűtészerelő

Ica, a felesége

Ahíla, a szerető

Bea, a szerető

Dr. Réti, az ügyvéd

KNERCZER ÁKOS FRIGYES

MOLNÁRNÉ CSÚFI IZABELLA

ACSAI FERENC

BÓTA JÚLIA

JANDACSIK PÁL

NAGY LILLA

SZIKSZAY SÁNDOR

BÓTÁNE PÁLINSKÁS JULIANNA

GYIGOR PÉTER

Töltöszön velünk
egy kellemes estét,
ahol reméljük
jól fog szórakozni!

Támogatói jegyek
1000,- Ft-os áron
kaphatók
a Zeneiskolában,
a Könyvtárban,
a Sportcsarnokban
és a PEK ABC-ben.

15

SZERETETTEL VÁRUNK MINDENKIT!

VÁLASZTÁSI TÁJÉKOZTATÓ

Tisztelt Választópolgárok!

A Magyar Köztársaság Elnöke a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választását 2010. október 3-ra (vasárnapra) tűzte ki.

A szavazás helye

A választópolgár a lakóhelye szerint kijelölt, az Értesítőn feltüntetett szavazókörben szavazhat.

Amennyiben a választópolgár mozgásában akadályozva van (például egészségi állapota miatt), úgy a szavazást megelőzően a jegyzőtől, a szavazás napján a szavazatszámlláló bizottságtól írásban kérhet mozgóurnát. Ebben az esetben a szavazatszámlláló bizottság két tagja fogja felkeresni a mozgóurnával.

Hogyan szavazhat, ha a szavazás napján bejelentett tartózkodási helyén tartózkodik?

Amennyiben a választópolgár 2010. június 16-ig tartózkodási helyet létesített, igazolással bejelentett tartózkodási helyén, az igazoláson megjelölt szavazókörben szavazhat.

Igazolást ajánlott levélben 2010. szeptember 28-ig, személyesen vagy meghatalmazott útján 2010. október 1-jén 16.00 óráig kérhet a lakóhelye szerint illetékes jegyzőtől. A kérelem benyújtásához leölthető nyomtatvány áll rendelkezésre a www.valasztas.hu honlapon, illetve elérhető Abony Város Helyi Választási Irodájában (2740 Abony, Kossuth tér 1.). Az igazolási kérelemben a választópolgárnak meg kell adnia nevét, személyi azonosítóját (ismeretebb nevén személyi szám), lakcímét, annak a településnek a nevét, ahol a bejelentett tartózkodási helye van.

Abban az esetben, ha a szavazás napján külföldön vagy Magyarországon, de nem a bejelentett tartózkodási helyén tartózkodik, választójogát nem tudja gyakorolni.

Mit vigyen magával szavazáskor?

Csak akkor jogosult szavazni, ha a személyazonosságát és lakcímét megfelelően igazolja az alábbi igazolványok valamelyikével:

a) lakcímet tartalmazó érvényes személyazonosító igazolvány (azaz a régi típusú személyi igazolvány)

b) a lakcímgazolvány mellett a kártya formátumú személyazonosító igazolvány, útlevél vagy 2001. január 1-jét követően kiállított kártyaformátumú vezetői engedély.

Ha a bejelentett tartózkodási helyén kíván szavazni, és előzetesen nem kérte felvételét a névjegyzékre, az „Igazolás a tartózkodási helyen történő szavazáshoz” elnevezési nyomtatványt is vigye magával!

Mit kell még tudni a szavazásról?

Szavazni csak személyesen, reggel hat órától este hét óráig lehet.

Amikor a választópolgár felkeresi a szavazókört a szavazatszámlláló bizottság köteles ellenőrizni a személyazonosságát és lakcímét. Ezután a választópolgár megkapja a jelenlétében lepecsételt szavazólapokat, melyek átvételét a névjegyzék aláírásával kell igazolnia.

A szavazás titkossága érdekében használja a szavazófülkét!

Érvényesen szavazni a jelölt, illetőleg a lista neve alatti, feletti vagy melletti körbe tollal írt két, egymást metsző vonallal lehet (+ vagy X). A szavazólapokat a borítékba helyezve az urnába kell dobni.

Ha a választópolgár elrontja a szavazólap kitöltését, és ezt még a szavazólap urnába dobása előtt jelzi, a szavazatszámlláló bizottság a rontott szavazólapot egy alkalommal kicseréli.

A TELEPÜLÉSI KISEBBSÉGI ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐK VÁLASZTÁSA

Abony Város Helyi Választási Bizottsága a cigány települési kisebbségi önkormányzati képviselők választást a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek 2010. évi általános választásának napjára 2010. október 3-ra (vasárnapra) tűzte ki.

A kisebbségi választáson azok a választópolgárok vehetnek részt, akik 2010. július 15-ig kérték felvételüket a kisebbségi választói jegyzékbe.

A települési kisebbségi önkormányzat képviselőjelöltjeit nem a választópolgárok ajánlják, hanem a kisebbségi szervezetek állíthatják. A választáson független jelölt nem indulhat. Az lehet jelölt, aki az adott kisebbség választói jegyzékén szerepel.

A települési kisebbségi önkormányzat képviselő-testületébe megválasztható képviselők száma 4 fő. Ennél kevesebb jelölt esetén a választás nem tartható meg.

A kisebbségi választói jegyzékben szereplő választópolgárok önálló szavazókörben adhatják le szavazataikat a jelöltekre.

A települési kisebbségi önkormányzati képviselők választására kijelölt szavazókör: 2740 Abony, Kossuth tér 18., Gimnázium.

Legfeljebb 4 jelöltre lehet szavazni. Az a 4 jelölt lesz képviselő, aki a legtöbb érvényes szavazatot kapta.

A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint a települési kisebbségi önkormányzati képviselők választásával kapcsolatos további információkat a www.valasztas.hu internetes oldalon, valamint Abony Város hivatalos honlapján a www.abony.hu oldalon találhat, illetve tájékoztatásért a helyi választási irodához fordulhat:

A Helyi Választási Iroda vezetője: Dr. Németh Mónika jegyző

A Helyi Választási Iroda elérhetőségei:

Cím: 2740 Abony, Kossuth tér 1., emelet 21. sz. iroda

Tel/Fax: 53/360-010

E-mail cím: valasztas@abony.hu

A Helyi Választási Bizottság Elnöke: Deák Sándor

Elnökhelyettese: Dr. Berkó Attila

Tagja: Szabó Lászlóné

A Helyi Választási Bizottság hivatali helyiségének címe: 2740 Abony, Kossuth tér 1.

Helyi Választási Iroda

Tájékoztató az ivóvízminőség javítási pályázatról

Mint arról már korábban tájékoztatást adtunk, nyert az ABONY VÁROS IVÓVÍZMINŐSÉG-JAVÍTÁSI ÉS IVÓVÍZHÁLÓZAT REKONSTRUKCIÓS PROGRAMJÁNAK MEGVALÓSÍTÁSA című KEOP-1.3.0/2F/09 jelű pályázatunk. A megítélt támogatás összege: 312.300.000 Ft. A támogatás mértéke 90 %.

Az ivóvízminőség –javítási pályázatot elsősorban az indokolta, hogy az EU-ba való belépés után többek között szigorodott az arzén határértéke. A pályázati kiírás szerint víztisztítási technológiára lehetett pályázni és az egész pályázati összeg 20%-ában hálózat-rekonstrukcióra. A rekonstrukcióra költhető összeg keretében hálózati mosató helyeket kell kialakítani, tekintettel a hálózatbeli vízminőség romlásokra, (amelyek mechanikai ill. hidraulikai csőtisztítással küszöbölhető ki).

A pályázat keretein belül az alábbiak valósulnak meg:

Víztisztítómű létesítése az Abony Vásártéri vízmű-telepen.

A pályázatban beadott technológia a vas-hidroxidos arzén kicsapáson és az azt követő szűrésen valamint a törésponti klórozásos ammónia eltávolításon és az azt követő aktív szén szűrésen alapszik. Ez tehát jelenti az arzén, az ammónia és a keletkező káros melléktermékek, valamint a szerves anyag jelentős hányadának eltávolítását is.

Csőhálózat rekonstrukció a város centrális területén 6 km hosszban.

Ennek szakmai oka, hogy a víztorony központi helyen található a városban, ahol minden víz átfolyik, majd onnan jut el a város egészébe. A vezeték cserét a hálózati vezeték magas életkora (több mint 40 év) valamint annak anyaga (azbesztcement) és a gyakori csőtörések indokolják.

Hálózati vízminőség romlások miatt időnként szükségessé váló mosatások biztonságosabb és teljesebb kivitelezése érdekében új mosatási csomópontok, illetve meglévők felújítása fog megvalósulni a város egész területén (kb. 40 helyen). Ezzel az említett vízminőség romlás bekövetkezése esetén hatéko-

nyabban lehet eltávolítani a szennyeződést a vízvezeték rendszerből.

A hálózat mechanikai csőtisztítása a város területén 40 km hosszban. A beépített új technológia biztosítja a tisztítómű kimeneti pontján jogszabálynak megfelelő vízminőséget. Ez a pályázati rész a nem teljesen cserélendő hálózatban lévő eddigi lerakódások eltávolítását hivatott biztosítani.

A projekt megvalósításának elsődleges célja Abony város ivóvízminőség javítása. Cél a lakosság számára a jobb és egészségesebb környezeti feltételek megteremtése, ezáltal a lakosság egészségi állapotának javulása, amelyet szintén nagyban segít az ivóvíz káros anyag tartalmának előírt határérték alá csökkentése a projekt megvalósítása keretében.

Jelenleg az ajánlati dokumentáció elkészült, a közbeszerzési eljárás elindult. Várjuk a pályázók jelentkezését.

Abony Város Önkormányzata

P + R

Bár már régebben elkészült az Új Magyarország Fejlesztési Terv keretében kialakított újabb beruházás, én csak nemrégiben tapasztaltam meg kellemes oldalát, amikor szabadságom idején Pestre kirándultam, hogy barátnőmmel megnézzünk néhány múzeumot, illetve meglátogassuk a Budai Várat.

Amint az állomáshoz értem, örömmel vettem igénybe az újonnan kialakított P+R parkolót, ami nemcsak a szemnek kellemesebb látvány, hanem sokkal kényelmesebben használható, mint a régi szűk hely. A statisztikák szerint naponta kb. 350 fő veszi igénybe

a vasutat. Szükség van tehát a 80 férőhelyes kerékpártárolóra, ahol a kerékpárok is jól látható helyen, fedett tároló alatt „várakoznak” távollévő gazdáikra.

Ahogy végignéztem a kialakított területen szinte láttam szemeim előtt az elültetett fák későbbi lombjait, melyek még kényelmesebbé teszik majd az egész napos parkolást, hiszen árnyékot is nyújtanak az ott lévő autók-nak. Remélem, hogy a város lakossága is óvja, vigyázza majd ezeket a facsemetéket, hogy fel tudjanak nőni és sokáig árnyat adni az arra járóknak.

Rá kell ébrednünk végre, hogy nem elég valamit felépíteni, /lásd az aluljáró, vasúti váró/, hanem meg is kell védeni. Sajnos! Vannak emberek, akik „semmi sem szent” alapon úgy érzik, ők mindent megtehetnek, elronthatják mások szépség és tisztaság feletti örömet.

Nagyon remélem, hogy ez az új létesítmény nem fog áldozatul esni ezeknek a vandál kezeknek! Mindenesetre én nagyon örülök a látható átváltozásnak!

Korbély Csabáné

TÁJÉKOZTATÓ!

Befektetés a jövőbe

Új Magyarország
FEJLESZTÉSI TERV

Az alapfokú közoktatáshoz való egyenlő esélyű hozzáférés megvalósítása az abonyi Somogyi Imre Általános Iskolában

KMOP-4.5.3-09-2009-0040

Kivitelezés ideje:
2010. 07. 01. – 2010. 09. 28.

Kedvezményezett: Abonyi Város Önkormányzata

Az Európai Unió és a Magyar Állam által nyújtott támogatás összege **29.843.042 Ft**

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósul meg.

ÜMFT infóvonal:
06 40 638 638
ntu@mei.hu • www.ntu.hu

Az alapfokú közoktatáshoz való egyenlő esélyű hozzáférés megvalósítása az abonyi Somogyi Imre Általános Iskolában című, KMOP-4.5.3-09-2009-0040 azonosító számú pályázatot a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség 29.843.042 Ft összegű, vissza nem térítendő támogatásban részesítette.

A pályázati önrő mértéke: 16.142.812 Ft.

A projekt összköltsége: 45.985.854,- Ft.

A kivitelező Generál Kon-takt Bt (2740 Abony, Bercsényi út 25.).

A kivitelezés összege bruttó: 37.825.854 Ft.

Az építési munkák ideje: 2010.07.01.-2010.09.28. mely időpont az iskolakezdést nem befolyásolja.

A pályázat előkészületeinek munkálataiba és a kivitelezés részleteibe folyamatosan bevontuk a Mozgássérültek és a Vakok Gyengénlátók Egyesületét.

A pályázat keretében az alábbi akadálymentesítési megoldások valósulnak meg:

Az ingatlanon belül 2 db akadálymentes parkoló kerül kialakításra. Mérete: 3,7 * 5,5 m gépkocsinként. A parkolók burkolata szilárd, egyenes felületű, csúszásmentes aszfaltburkolat. A gépkocsi parkolók helyei táblával és felfestéssel is jelölésre kerülnek.

A járda felületében erőszínnel és lábbal is megkülönböztethető felülettel vezetősáv készül. Az iskolaépület egy

bejárata lesz akadálymentesen használható. Az udvari bejárat a gyalogos és a parkoló felől érkező forgalom számára akadálymentessé válik.

A tervezett rámpapakarok mellett kétsoros, 70 és 95 cm magasságban vezetett kapaszkodó korlát kerül kiépítésre.

A tornaterem valamint a 2 tantermes épületnél a szintkülönbség áthidalására rámpa készül.

A bejárati ajtó mellé 110 cm magasságban csengő kerül. A csengőt piktogram és Braille-felirat is jelzi majd. A tornateremben készül akadálymentes vécé egyben öltözőként is fog szolgálni.

A közlekedőterekben vezetősávok kerülnek mindhárom épület összes közlekedő területén kialakításra.

Az iskolaépületben a szintek közötti akadálymentes közlekedés biztosítása érdekében lift kerül kialakításra. A lift kezelését nagyméretű, könnyen tapintható formájú, nyomógombok segítik. A liftben elhelyezett vészjelző az iskola titkárságán jelez, mellyel szóbeli kapcsolat létesíthető.

Az iskolaépületben akadálymentes vizesblokk, vécé kerül kialakításra. A számítástechnikai tanteremben egy számítógép a látássérültek számára is hozzáférhetővé válik a hozzá kapcsolódó kiegészítővel. (Braille nyomtató, lapolvasó szkennel, hangkártya, felolvasó szoftver, karakterfelismerő program).

Az ajtók melletti falakon, a kilincs magasságában beltéri információs és irányjelző táblák valamint nagyított betűs Braille-feliratos táblák is készülnek. Hallókészüléket használó hallássérültek számára az épületben elhelyezett, beépített indukciós készülék jelenti az optimális megoldást a hallóval való kommunikáció terén.

Az iskola akadálymentesítésre kerülő weboldalán az iskola hangostérképe is megtalálható letölthető.

Rombányiné dr. Balogh Edit
polgármester

Spanyol vendégeink voltak...

Augusztus 23-án hétfőn nagyszerű hangverseny résztvevői lehettek azok, akik eljöttek a római katolikus templomba a spanyolországi Sant Cugat gyermekkórus hangversenyére.

A hangverseny szervezői a ceglédi művelődési központ munkatársai és Soltészné Lédeczi Judit kísérték el a kórustagokat hozzánk. Abonyban Nagy András esperes plébános és az A.L. Művelődési Ház, Könyvtár dolgozói segítettek be a szervezési munkába. Nagy örömmel a templom szinte megtelt dacára a hétköznapi időpontnak.

Mint Soltészné – aki a műsor levezetőjeként is szerepelt – elmondta, az énekkar számtalan díjjal rendelkezik, sok országot bejártak: Franciaország, Kanada, Nagy-Britannia, Finnország, Belgium, Horvátország és még sorolhatnánk.

Lédeczi Judit a ceglédi Kossuth Lajos Gimnázium szintén nemzetközi hírű énekkarának vezetője. Minden év nyarán külföldi

szereplésre mennek, az idén a most nálunk vendégeskedő barcelonai énekkar látta Őket vendégül.

A hangverseny kezdetén a templom ajtóban fekete-piros színű ruhában álltak a kórustagok és halk énekszóval sétáltak előre az oltárhoz. Ami ezután következett, az maga a csoda volt. Sorra következtek a szebbnél szebb catalán dalok, és természetesen a magyar zeneszerzők művei sem maradtak ki. Egy művet magyarul is előadtak olyan ékes magyarsággal, hogy ha nem tudtuk volna, hogy spanyol lányok énekelnek, fel sem tűnt volna. A közönség elkápráztatására olyan műveket is bemutatottak, melyek modern szerzők művei és nagyon nagy nehézségi fokúak. Néha hihetetlen hangzást értek el csupán az emberi hang megszólaltatásával.

Csodálatos hangverseny tanúi lehetünk. A templom utánózatlan akusztikája még jobban felerősítette a kristálytisza női és le-

ány hangokat. A két karmester elektromos zongorán kísérte a lányokat. Hatalmas sikert arattak. Kétszer is visszatapsolta a közönség őket.

András atya köszönte meg a lányoknak és vezetőiknek a műsort.

Mint mondta: „Néha a mennyország előszobájában éreztem magam, olyan csodálatos volt a hangverseny. Nem tudom szebben mondani!”

A tolmács lefordította szavait, és látszott a lányok arcán a boldogság, csupa mosolygós arcot láttunk.

Amint énekelve kifelé mentek, a padsorokból itt is ott is egy-egy köszönő kézfogás volt a jutalmuk és a szünni nem akaró taps.

Köszönjük a részvételt mindenkinek, aki részt vett a hangversenyen. Kívánunk a szereplőknek, a karmestereknek további jó munkát, számtalan sikeres előadást és jó utat!

Korbély Csabáné

Ünnepi beszéd

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Esperes Plébános Úr!

Tisztelettel köszöntöm Önöket államalapító Szent István királyunk ünnepén, I. István királyunk szentté avatásának évfordulóján.

Emlékezünk több mint ezeréves történelmünkre, őseinkre, nemzetünk megpróbáltatásaira.

Nemzetünk létét, fennmaradását köszönhetjük Szent István királynak és apjának, Géza fejedelemnek. Ők ismerték fel, hogy a portyázó, nomád magyarok számára a Kárpát medence ideális hely a letelepedésre, melynek termékeny földje, élővizeinek, erdeinek gazdagsága hosszú évszázadokon át képes megélhetést biztosítani.

Szent István királyunk érdeme a viszályoktól, háborúktól terhes Európában a szilárd magyar állam megeremtése. Királyi családdal köttetett érdekházasságokkal sikerült a külső támadásokkal szemben megvédenie az országot, a belső viszályokat leverte, a földet királyi fennhatósága alá vonta.

István király rakta le a magyar állami és egyházi szervezet alapjait:

kijelölte a királyi birtokok székhelyeit, a várispánságokat - ezzel megalapozta a megyarendszert,

kibocsátotta az első magyar ezüstpénzt, a dénárt,

bevezette a tizedet, mint első adót,

kiadta első törvénykönyvét.

Megalapította az esztergomi érsekséget és

püspökségeket,

megújította a 996-ban alakult pannonhalmai apátság kiváltságait, bencés monostorokat alapított, melyek az írásbeliség műhelyei lettek.

Az első törvények 1018-ban készültek, és fia, Imre herceg számára íródtak Intelmek címen. Ebben az általános erkölcsi kérdések, uralkodói erények mellett a helyes kormányzás alapelveit is lerakta.

Az 1030-as években adta ki második törvénykönyvét. 56 cikkelye maradt ránk, ezek a közrend és a magántulajdon megszilárdítására, a királyság és az egyház megerősítésére törekedtek. Törvény kötelezte a lakosságot a templomba járásra, a vasárnapi munkaszünetre, böjtire, gyónásra, minden tíz községet templomépítésre kötelezett. Tiltotta az emberölést, a lopást, a gyújtogatást, a király elleni összeesküvést.

Szent István király a feudális rend kialakításával, az első törvények meghozatalával működőképes államot hozott létre, megalapította Magyarországot. A kereszténység felvételével pedig integrálta a magyar nemzetet Európába.

Mit jelent a ma emberének Szent István királyunk eszmeisége, gondolatvilága?

Mely fogalmak jutnak eszünkbe Szent István ünnepén? Szülőföld, haza, szeretet, hazaszeretet, himnusz, szózat, összetartozás, összefogás...

Az évezred viharaiiban nem morzsolódott fel nemzetünk, többször több évszázadra idegen hatalmak uralma alá került, országhatáraink többször átrendeződtek, és minden alkalommal az átrendeződés hazánk területének zsugorodásával járt, de Vörösmarty szavaival:

„Megfogyva bár, de törve nem,
Él nemzet e hazán.”

Fennmaradt anyanyelvünk, mely összeköt bennünket, beszélük rokonaink a Kárpát medence legtávolabbi pontjain.

Anyanyelv, ez a szó fejezi ki a legszebben, hogy egy családhoz tartozunk, egy ősanától származunk, még akkor is, ha nem mindig és nem mindenben értünk egyet. Szétválasztottak bennünket határok, melyek mára egyre több helyen jelképpé váltak, de ma is szétválasztanak bennünket ideológiai nézetek.

Az idei augusztus 20. az összefogás jelszavát hordozza. Szép gondolat. Az árvíz és belvív nagyon sok családnak tette tönkre élete munkáját, sok ember került lehetetlen helyzetbe. A baj mindig összehozott bennünket, képesek voltunk és vagyunk összefogni. Vajon eljön-e az idő, amikor békés, természeti katasztrófáktól mentes időszakban is képesek leszünk összefogni az építkezés, egy tartalma-

sabb élet reményében?

Azt kell keresnünk, ami közös bennünk és nem azt, ami elválaszt. Nem hiszem, hogy minden embernek egyformának kellene lennie. A társadalmi sokszínűség és véleménykülönbség erősítheti demokráciánkat.

A sokszínű társadalom, az emberek közötti különbségek elfogadásához toleranciára, a toleranciához megértésre, a megértéshez megismerésre van szükség. A megismeréshez pedig párbeszédre van szükség. Elfelejtettünk beszélgetni.

Az anyanyelven kívül mi a közös bennünk, mi segít átlépni saját korlátainkat?

A kultúra, a művészet, a sport... Tudunk együtt örülni egy-egy színházi sikernek, egy jól sikerült hangversenynek, a pólósaink győzelmének, az úszóink érmeinek. Minden magyarban ugyanaz a szívet szorongató érzés keletkezik a himnusz és a szózat felhangzásakor.

A napi viták a történelmi múlt eseményeihez képest eltörpülnek. A Jövő majd igazolja, hogy kinek mikor volt igaza, mi vitte előrébb a társadalom fejlődését, mi és ki segítette elő az emberek boldogulását.

Szent István király fő érdeme a magyarság európai beilleszkedése. Sikerének titka: egyensúlyteremtő képessége. Imre herceghez írt intelmei közül legtöbbet idézett gondolat: az egynyelvű és egyszokású ország gyenge és erőtlén.

Számomra, és a mai vezetők számára is a legfontosabb értéket közvetítő intelem a X. intelem:

„Kérlek, megparancsolom, hogy mindenütt és mindenekben a szeretetre támaszkodva ne csak atyafisághoz és a rokonsághoz, vagy a főemberekhez, avagy a gazdagokhoz, a szomszédhoz és az itt lakóhoz légy kegyes, hanem még a külföldiekhez is, sőt mindenkihez, aki hozzád járul. Mert a szeretet gyakorlása vezet el a legfőbb boldogsághoz... Légy irgalmas minden erőszakot szenvedőhöz... Légy türelmes mindenkhez, nemcsak a hatalmasokhoz, hanem azokhoz, akik nem férnek a hatalomhoz... Azután légy erős, nehogy a szerencse túlságosan felvessen, vagy a balsors letaszítson. Légy szelíd, hogy sohase harcolj az igazság ellen.”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

„Ma sem volt könnyű élni. Nem lesz könnyű sosem. De érdemes volt! - s mindig Érdemes lesz, - hiszem.”

Ezzel a Váci Mihály idézettel zárom beszédemet, és kívánok Önöknek méltóság teljes, szép ünnepet!

Az új tanév küszöbén

„Eszményed eddig tán fel sem találtad?
Tanulj keresni, bízni, küzdeni!”

/Reviczky/

Kedves Diákok!

Az új tanév kezdetén szeretnék néhány szót szólani hozzátok. A nyári szünet véget ért. Az iskolák padjai szép csendben benépesülnek. Remélem, minden diák szép élményekkel búcsúzott a nyártól. Az első osztályosok nagy várakozással és örömmel készültek az új feladatokra. Az új tanév sok érdekességet rejtget magában. Tanulni kell, mert csak azokat a diákokat becsüli meg az élet, akik tanulmányi eredményeikkel kiemelkednek az átlagból. Egyre kevesebb segédmunkásra tartanak igényt a modern gyárak, üzemek. Tehát a 8-ik osztályt el kell végezni és szakmát tanul-

ni! Ezen a téren a szülők sokat segíthetnek!

A nyár folyamán sokan befejezték tanulmányukat, érettségivel, diplomával rendelkeznek. Itt kezdődik el az élet nehezebb oldala. Elhelyezkedés. Húsz év óta ez igen nagy gond, mert a munkanélküliség nagy úr! Csak azok tudnak talpon maradni, akik tanulmányaik mellett képezik magukat, nagy előrelátással alapozzák meg a jövőjüket. Akik nem képezik magukat, nincs szorgalmuk sem, azoknak a jövője nem lehet más, mint az állandó munkahelykeresés.

1950-1956 közötti években az ország egyik legnagyobb vívmánya az volt, hogy a tanulni vágyó munkás fiataloknak lehetőséget adott a tovább tanulásra. A háborús években a felnövekedett ifjúság egy része a nagy szegénység miatt, önhibájukon kívül nem tanulhattak

tovább. Akiknek volt ambíciójuk, akaraterejük, szorgalmuk, azok megkapták a lehetőséget a tanulásra. Több száz nagyon szegény fiatal kapott így lehetőséget a tanulásra és olykor komoly ösztöndíjat is kaptak a tanulmányaik függvényében.

Én is az építőiparban eltöltött évek során, ahol becsülettel, nagy ambícióval dolgoztam, megkaptam a lehetőséget a tanulásra. Éltem is vele! Kőkeményen tanultam, sportoltam, s szorgalmam eredményeként 1955-ben testnevelő tanári diplomát szereztem.

Kedves Fiatalok! Az új tanévben legyetek szorgalmasak, tanuljatok, képezzétek magatokat sokoldalúan, mert az általánosan művelt embert mindenütt megbecsülik. Tiszteljétek a pedagógusokat, hisz ők jót akarnak nektek! Egymás között szépen beszéljétek, tiszteljétek egymást. A jó tanulók segítsék a gyengébb tanulókat a tanulásban. Szabadidőtökben sportoljatok, mozogjatok és lehetőleg minél több időt töltsétek a szabadban. Törekedjétek a szép magyar beszédre! Ne legyetek hálátlanok, szeressétek szüleiteket, testvéreiteket. Ahol lehet, segítsetek a családi életben is. Tiszteljétek és legyetek előzékenyek az idősebb emberekkel szemben! Legyetek hű hazafiak, szeressétek hazátokat!

Ne legyetek sztárok az iskolában, de legyetek kötelességtudó, sikerre vágyó szorgalmas diákok. Nyújtsátok mindig a legtöbbet, ne elégedjétek meg azzal, amik vagytok, hanem törekedjétek azzá, amik lehetnétek.

Lejegyezte:

Tóth Ernő ny. testn. t.

Tanévkezdés a Montághban

Véget ért a nyári szünet, megkezdődött a 2010-2011-es tanév.

Iskolai tagozatunkon 68 tanuló, óvodánkban 15 kisgyermek nevelése, oktatása indul szeptember 1-jén.

Módszertani intézményünk pedagógusai a tavalyi tanévben összesen 433 főt láttak el logopédia, gyógytestnevelés és gyógypedagógiai fejlesztő tevékenység révén. Az ellátandók száma előreláthatólag nem csökken az előtünk álló tanévben sem.

Fejlesztő tevékenységünk tervezésekor különösen ügyelünk arra, hogy valamennyi abonyi általános iskola és óvoda igényeinek megfeleljünk.

A nyár folyamán megújultak tantermeink, folyosóink és a vizesblokkok. Tisztaságot és rendet találnak az intézményünkbe érkezők.

A pedagógusok és az asszisztensek kész de-

korációval, hangulatos, családias tantermekkel várják a gyerekeket.

Az intézményi működést meghatározó jogszabályi háttér változásai új feladatokat állítanak eléünk, melyeket a tanév során folyamatosan oldunk meg. Pedagógiai programunk átdolgozásra kerül, a NAT módosításával Helyi Tantervünk is, valamint várhatóan az ezekhez kapcsolódó egyéb intézményi alapküldetéseink is.

A tavalyi tanévben az országos sport- és tanulmányi versenyeken elért sikereinket megpróbáljuk megismételni, esetleg felülmúlni.

Az intézményünk által foglalkoztatott valamennyi diáknak sikeres felkészülést, eredményes tanévet kívánunk!

Montágh iskola tantestülete

„Hordozd, öleld, ringasd”

a hordozás, arra azok tudják a választ, akik az ösztöneikre hallgatnak. Minden gyermek természetes igénye, hogy ölbe vegyék. Ha a csecsemő szükségletét kielégítjük, azzal nem „kényeztetjük el”, mint ahogy ezt sajnos még ma is sokan így gondolják!

A magzati életben a baba érezte anyja testközelségét, hallhatta szívdobogását, élvezhette teste ringatását. A hordozóeszközök ezt az ismerős élményt nyújtják a babáknak. A folyamatos testközelség meglete biztonságot ad a babának, megnyugtatja és segít kialakítani az un. ösbizalmat, ami minden további emberi bizalom alapja.

Erről a csodálatos létezésről szól Jean Liedloff az *Elveszett boldogság nyomában* című könyve. A pszichológus szerző egy dél-amerikai természeti nép a jekána indiánok között tölt el hónapokat, hogy megfektse

2010. augusztus 2.-án az aprajafalva baba-mama klubban Fésűs-Tolmácsi Petra baba-hordozási tanácsadót láttam vendégül. Az érdeklődők a választ kaphattak a baba-hordozás három legfontosabb kérdésére: miért, hogyan és mivel hordozunk.

A kismamák gyakorlati tanácsokat is kaptak a hordozáshoz, valamint a hordozóeszközök kipróbálására is lehetőségük nyílt.

A baba-hordozás egyre nagyobb népszerűségnek örvend, amire nagy szükség is van mai rohanó világunkban. Hogy miért fontos

annak a hihetetlen nyugalomnak, kiegyensúlyozottnak a titkát, amit személyiségük áraszt. A megoldást a babával való folyamatos együttlétben találta meg, mely nem azt jelenti, hogy a gyermek áll a középpontban, épp ellenkezőleg. A nők szülés után röviddel „visszatérnek” a közösségbe és végzik mindennapos tevékenységüket a többi nővel együtt, miközben csecsemőjük mindenben jelen lehetnek. A hordozott babák kevesebbet sírnak, közöttük nem ismeretes a hasfájás, és kevesebbet betegek. Az anyák ismerik

gyermekük minden jelzését, ezáltal könnyű ezekre helyesen reagálniuk.

Véleményem szerint nem lehet kérdéses miért van szükség ennek az életfilozófiának civilizált életünkbe való átültetésére. De íme néhány meggyőző érv:

Óriási szabadságot ad, hogy a mama két keze szabad, és a baba is elégedett, ha nagyobb gyermekünk van, vele is tudunk játszani, kezét fogni hordozás közben. Kifejezetten jól jön a két szabad kéz vásárlásnál, kirándulásnál, utazás során. A hordozott baba mindenben jelen lehet, további előnye, hogy a tejtermelést serkenteni lehet a folyamatos testkontaktus által.

A hordozás nagy szolgálatot tehet egy nyugösebb napon, amikor a baba csak anyja karjában lenne. Miközben az anya végzi a házimunkát, vagy vásárol a babát elringatja, ezért nem ritka látvány hordozott babáknál, hogy békésen szundikálnak anyjuk testén.

A pszichológiai előnyökön túl testi, ortopédiai haszna a csípőízület egészséges fejlődése, valamint az egyensúly-tesztérzékelés fejlesztése.

Akik bővebben szeretnék olvasni a hordozásról, azoknak ajánlom Jean Liedloff az *Elveszett boldogság nyomában* című könyvét, valamint a www.mamami.hu, illetve a www.hordozokendo.hu internetes oldalakat, melyek a klub honlapján is elérhetők egy kattintással.

Amennyiben tanfolyamon szeretnéd elsajátítani a különböző kötési módokat, így erre is tud lehetőséget nyújtani a baba-mama klub.

Aprajafalva baba-mama klub

Az aprajafalva baba-mama klub célkitűzése, hogy a kismamák megkapják a gyermek neveléséhez, gondozásához szükséges mentá-

lis támogatást.

A mindennapok monotonitásában feltöltődési, kikapcsolódási lehetőséget jelentenek a találkozások. Az édesanyákat és a családot átsegítsük az új élethelyzet, okozta nehézségek, az elvárásoknak való megfelelés és ebből adódó érzelmi megterhelés leküzdésében. Továbbá a beszükkült élettér, illetve kapcsolatok kiszélesítésének lehetőségét nyújtsa, akkor, amikor erre a legnagyobb szükség van.

Az édesanyák felkészült szakemberek segítségével, új ismeretek megszerzésével egészséges, boldog babákat tudjanak nevelni.

Tudva, hogy a gyermekek életében a személyiségfejlődés legmeghatározóbb időszaka a magzati élet és az azt követő első évek.

Az eddigiekben az alábbi témákról esett szó:

A zene hatása a várandóság idején, majd a szünetés után

Néhány jó tanács a nyári betegségek megelőzésére, gyors kezelésére

Az anya-magzat kapcsolat jelentősége a mindennapokban

Masszázs és testápolás szülés előtt és után

A következőkben tervezem gyógypedagógus, kineziológus, szoptatási tanácsadó, gyermekorvos, szülész, és még sok-sok előadó meghívását. A témák megválasztását a kismamák igényeihez szeretném igazítani, ezért várom az ötleteket az aprajafalvaklub@gmail.com címre.

Telek Mónika

Hírek a Nagyabonyi Színkör háza tájáról

A Nagyabonyi Színkör 2010. augusztus 28-án este tartotta évad-nyitó társulati ülését Abony, Báthori u. 2.-ben, a Művelődési Házban. Király Béláné bevezetőjében röviden indokolta a bírósági bejegyzés szükségességét, majd Koroknai Mária, a frissen bejegyzett Nagyabonyi Színkör Kulturális Egyesület alelnöke, a közel ötvenfős csoport tagjait a következőkről tájékoztatta.

Az alábbiakban ebből idézünk.

A színkör az elkövetkezendő három évre egy-egy előadást tervez, melyeket többször – elképzeléseik szerint körülbelül 7-8 alkalommal - szeretnének bemutatni.

Az első nagy bemutató 2011. március 15-én, a Bécsi diákok című romantikus nagyoperett lesz.

A történetet és a szöveget a fővárosi Operettszínház 1950-es években működő társu-

lata írta. Zenéjét a két Strauss műveiből, és korabeli dallamokból Majorossy Aladár állította össze.

Sokszereplős, pazar kiállítású, lendületes, fiataloknak való darab 1848 szeptemberének elején játszódik Bécsben, amikor Jellasich megtámadta Magyarországot.

Az alaptörténetben a fiatal Strauss, a magyar forradalommal rokonszenvező fiatalember, szembe kerül apjával, aki udvari karnagyként elkötelezett császárpárti.

A diákok megakadályozzák gróf Latour hadügyminisztert abban, hogy csapatokat küldjön Magyarország ellen.

Sok jó szerep, szinte nem is lehet eldönteni, hogy melyik szerep a legfontosabb, mert egyik jobb, mint a másik.

Remélik, hogy nagy siker lesz az új felállításban, sok-sok fiatallal színpadra kerülő darab.

2011. március 15-én lenne az első előadás, majd még két felnőtt, és öt iskolai előadást terveznek az abonyi diákok részére.

2012-ben Eisemann Mihály 1958-ban íródott utolsó daljátékát, a „Bástyasétány 77”-t szeretnék színpadra vinni. Csak érdekesség, hogy négy évvel a darab megszületése után már az abonyi gimnazisták és az akkori Nagyabonyi Színkör felnőtt színjátszói bemutatták a darabot.

A Bástyasétány 77. tartalma szerint a lakásra pályázók akkor válnak tulajdonossá a részükre kiutalt budai várban álló épületnek, ha korhűen felújítják az ingatlant. A Hivatal azonban egy tévedés folytán két nyertest hirdet: egy fiú csapatot, illetve három lányt. A fiatal egyetemisták megdöbbenve találkoznak össze a helyszínen, és először mindent megtesznek, hogy elüldözzék a másikat.

Eközben megjelenik a szomszédból egy lökött jósnő, Elvira, és egy furcsa ukrán-mexikói maffiózó, akik szintén maguknak akar-

ják a Bástyasétány 77-et. Szövetkeznek, lefizetik a hivatal végrehajtóját, Palkó Pált, aki ekkor hirtelen felfedezi, hogy a fiatalok nem is felelnek meg a pályázati feltételeknek, hisz azt csak ifjú házások nyerhetik el. A fiúk és lányok felfedezvén a korrupciót, összefognak a hivatalnok és csalók ellen. No és persze egymásba szeretnek.

2013-ban lesz Abonyi Lajos író, helyi földbirtokos születésének 180-dik évfordulója. „A betyár kendője” című népszínműve bemutatásával szeretnének megemlékezni róla.

Ő a 19. század fordulóján az ország egyik leolvasottabb írója volt. Márton Ferenc néven született 1833. január 9-én, Kisterenyén. Kisgyermekkorától Abonyban élt. 15 évesen kezdett írni.

Első komoly írása a Szolnoki csata leírása volt. Kisfiúként az abonyi határban álló nagy fa tetejéről (nagyjából a Mediterrán Fürdőszoba Szalon helyén) nézte 1849 márciusának első napjaiban a Damjanich vezette csatát, majd leírta a látottakat.

Rajongott a népköltészetért. A Kisfaludy Társaság megbízásából gyűjtött is. Kevesen tudják, hogy a közismert „Sej, Nagyabonyban csak két torony látszik...” című népdalt ő jegyezte le Abonyban akkori gyűjtése során. Minden abonyi számára tulajdonképpen kötelező olvasmány kellene, hogy legyen az általa írott alapmű, Abony története. A Nagyabonyi Színkör 2013-ban „A betyár kendője” bemutatásával kíván megemlékezni Abonyi Lajosról. Ez a darab akkoriban országszerte ment a színpadokon, a Nemzeti Színházban Blaháné játszotta a női főszerepet. Remélik, hogy a komoly színészi tehetséget követelő darabbal is megbirkózik majd a társulat.

Kívánunk mi is sok sikert a Nagyabonyi Színkör minden tagjának.

Korbély

Csabáné

Ősi magyar értékek nyomában jártak az abonyiak a Regélő Fehér Táltos Dobcsapattal

2010. augusztus 20-án 18 órai kezdettel a Regélő Fehér Táltos Dobcsapat lépett fel az abonyi Római Katolikus templom előtt.

A Regélő Fehér Táltos Dobcsapat Árpád fejedelem évében, 2007 Fergeteg havában alakult 27 fővel. Azóta több mint 80 alkalommal álltak közönség elé a Kárpát-medencében, a Vajdaságtól Erdélyen és Kárpátalján át a Felvidékig. Abony sem maradhatott ki a sorból.

Az együttes azzal a céllal jött létre, hogy az ősi magyar értékeket megjelenítse, és felébressze a hitet és a szeretetet az emberek szívében.

Bátran mondhatom valamennyiünk nevében - akik a templom előtt összegyűltünk -, hogy sikerült nekik. Kellemesen borzongató volt az ősi magyar dalokat hallani a dobok kíséretében. Az együttes tagjain komoly elszántság és öröm tükröződött - másképp talán nem is lehet ezt a műfajt hitelesen képviselni. Elhivatottság kell hozzá, és mély tisztelet a magyarság iránt.

A dobcsapat célul tűzte ki az összefogást a magyarságunk újjászületéséért, a nemzet tudat felerősödéséért. A közönség nagyon hálás volt ezért a gesztusért, és az előadásért,

melyet tapsviharral köszöntek meg, és a visszatapostól ráadás előadással köszönték meg a fellépőket.

A dobcsapatról további információkat és egy kis ízelítőt találhatnak a www.taltosdob.hu portálon.

*Darányi Erika
Fotó: Szilágyi Tamás*

A műsor fotói megtekinthetők:
www.mukomu.lapunk.hu

A néptelen város

Husadikán reggel, miközben a kenyérszentelésre tartottam hitetlenkedve és nagyon rossz érzéssel nézegettem a hátam mögé, és körbe-körbe. Teremtett lelket nem láttam. A Penny és Coop (az abonyiaknak csak Kópé) máskor kocikkal és emberekkel tele parkolói most síri csöndesek, üresek voltak. Komolyan félelmetes volt a parkon is átbállagni, míg végre megláttam néhány autót és kerékpárt a főtér mellett parkolni.

A templomtéren aztán kicsit megnyugodtam. Csodálatos, megható volt a két hosszú asztalon fegyelmegyetten sorakozó kilós cipők látványa. Nagyon szép volt Romhányiné Dr. Balogh Edit polgármesterasszony ünnepi beszéde, és András atya szentbeszéde a kenyérről. A Kéknefelejcs Népdalkör „búzás” dalsokra igazán illett az alkalomhoz. A Fúvószenekari Egyesület tagjai ugyan a megszo-kottnál kisebb létszámmal, de becsülettel teljesítette feladatát a Himnusz és a Szózat eljátszásával. Bata Jánosné két tanítványa mondott verset: Sztrunga Vivien és Herédi Vivien. Kedves volt a pónifogat, amikor a jelenlévők nagy örömeire meghozta a megszentelni való kenyereket.

Gyönyörű időben, hibátlan műszaki technikával lebonyolított rendezvény igazán több

figyelmet érdemelt volna Abony város közönségétől.

Persze nem lehet meggondolatlanul szemrehányásokat tenni, hiszen volt végre egy három napos ünnep. A kellemes idő nagyon csábító volt családi, baráti kerti partik rendezésére, strandolásra, kirándulásra. Az embereknek bizony erre is nagy szükségük van.

De azért nem volt minden abonyi ember a strandon, családi-baráti kerti partin, Körösetetlenen, Szolnokon, vagy a debreceni virágkarneválon...

Csak sajnálatos, szomorú tény, ami tény, hogy alig 150 ember részesült abban a nem mindennapi élményben is, amit a Regélő Fehér Táltosok Dobcsapatának bemutatója nyújtott a közönségnek este, ugyancsak a templomtéren. Egy órás műsoruk a jelenlévőket meggyőzhette arról, hogy ez az együttes valóban világszenzáció. Nemcsak a szemnek volt élmény a hagyományörzők bámulatos öltözetét látni, de a léleknek is felemelő volt a hazafias dalokat és verseket hallani. A rendkívül fegyelmegyet és felkészült dobcsapat tagjainak többsége soha nem volt Abonyban. Csodálatosnak mondták a helyszínt és a vendégszeretet, ami körülvette őket. Szellemi vezetőjük Putnoki Tibor,

tagja a druidák nemzetközi szervezetének, és számos nemzetközi rendezvény résztvevője a csoport nevében megígérte, hogy egy más alkalommal szívesen jönnek újra Abonyba, mert a kicsi, de lelkes közönség szeretete meghatározta őket. Nem mindennapi eset, hogy nem kértek fellépti díjat, és elégedettek voltak a szerény vendéglátással, az ásványvízzel és a Mészáros István vendéglős által biztosított pogácsával.

Nehéz, de szükséges lesz mielőbb megtalálni az okait annak, hogy miért vonz olyan kevés érdeklődőt Abonyban egy igényes, szép helyi program.

Talán az Abonyi Napló olvasói is segíthetnének megfejteni a kérdést. Ha leírnák véleményüket, gondolataikat, ötleteiket, kívánságaikat, közelebb juthatnánk a megoldáshoz.

Tölem most mindössze annyi telt, hogy leírtam a néptelen városban 2010. augusztus 20-án szerzett élményeim, de fogom kutatni az okokat, és a megoldáson is gondolkodom.

Király Béláné

A műsor videója látható:

<http://tamastemes.honlapepito.hu>

Ír táncost

Tisztelettel köszöntöm Önöket a Blackbird Irish Dance School és a Kékbab zenekar műsorán.

A 2005-ben alapított tánciskola különleges szerepet tölt be a magyarországi ír tánciskolák között. Az iskola vezetőtanárai: Tihanyi Andrea (Daca) és Zimborán Gábor az első olyan magyar táncanárak, akik sikeres gyakorlati és elméleti vizsgájukat követően felvételt nyertek a dublini székhelyű, 1929-ben alapított Ír Tánc Szövetség és annak kontinentális európai tanácsának tagjai közé.

A Blackbird tánciskola fő célja az ír tánc és

az ír kultúra népszerűsítése és hiteles módon történő bemutatása, valamint az azonos érdeklődési körű táncosokból, zenészekből, családtagokból, ismerősökből a kezdeti évek során kialakult baráti közösség megőrzése és fenntartása. Nagyon sok fellépésen, táncversenyen, bajnokságon szerepeltek sikeresen. Az iskola versenytáncosai nemzetközi bajnokságokon is kimagasló eredményeket érnek el.

Fogadják szeretettel a Blackbird Irish Dance School és a Kékbab zenekar műsorát!

Csillagászati bemutató a vásártéren

A vásártéren augusztus 14-én, szombat este 20 órától Kiss György amatőr csillagász tartott csillagászati bemutatót saját csillagászati távcsövével. Az érdeklődők között volt olyan, aki szintén elhozta a távcsövet, azt a Holdra irányították, a másikkal pedig csillagokat és bolygókat lehetett nézni. A Miabonyunkon meghirdetett esemény profi csillagászt is odavonzott. Jelen volt a szabadságon itthon tartózkodó Bakos Judit, aki a Kanári szigeteken a tenerifei obszervatórium tudományos munkatársa. A legközelebbi csillagnézési alkalmat szept. 15-re tervezi Kiss György. Azért ezt az időpontot választotta, mert akkor a Hold felszíne nagyon jól látható, föltéve ha nem lesz felhős az ég.

<http://picasaweb.google.hu/soosferencdr/KissGyorgyCsillagaszatiBemutatoja?feat=directlink>

Erdélyben jártam!

A Somogyi Iskola tanítója Kovácsné Dani Tünde szervezésében július 3-9. között Erdélyi túrán vettünk részt. Már nagyon régen szerettem volna ide eljutni. Most sikerült!

Csodálatos helyeken jártunk. A teljesség igénye nélkül megpróbálom utunkat végigkövetni. Megnéztük Bánfyhunyardon a Református templomot, melyet a lelkész úr mutatott be. Bánfyhunyard Kalotaszegi központja. Ezt a templomot is a kalotaszegi hímezések borították be.

Egyszerűen lenyűgöző!

Jártunk olyan barlangban, melyet a természet alakított ki. A fejünkre lámpát tettünk, azzal világítottuk meg a járatot. Ez volt az ún. Sűgőbarlang. Felejthetetlen élmény volt a paradisi Sóbányában járni, több száz méter mélyen. Majd fűrödhettünk Szovátán a Medve-tóban, melynek érdekessége, hogy olyan sós a vize, hogy az embert fenn tartja a víz felszínén. Érdekes jelenség volt még a Gyilkos-tó, a Szent-Anna tó, melyről az autóbusz vezetője mesélte el a legendát.

Megálltunk és megkoszorúztuk Madéfalván

azt az emlékművet, mely 200 székely meggyilkolásának emlékére készült.

Számomra két olyan hely volt, ami ámulatba ejtett. Az egyik a Békás-patak szurdokvölgye (Békás-szoros). Hihetetlen milyen lélegzetelállító alkotása ez a természetnek. A kanyargó szerpentin, mely levezet a szoros aljára egyszerű volt félelmetes és csodálatos. Sokszor egymás hangját sem hallottuk, pedig pár lépésre voltunk egymástól. Szintén a Békás szoros érdekessége az Oltár-kő, melyet a legenda szerint egy magyar származású ember mindenféle biztosító kötéll nélkül mászott meg és tűzte ki a magyar zászlót (valamikor vörös csillag díszelgett a tetején, ma pedig visszakerült a kereszt).

A másik hely Csíksomlyó. Csíksomlyó arról nevezetes, hogy Pünkösöd ünnepén 25-30 ezer ember is összegyűlik itt a csíksomlyói búcsúban. Ilyenkor sűrű sorokban érkeznek a katolikusok a világ minden részéből. Most én is láthattam azt a hatalmas tisztást, ahová megérkeznek a zarándokok, és nem dicsekvésképpen írom le, de sikerült megmásznom a Kálváriát, igaz mire felértem nagyon elfáradtam, de a lel-

kem megnyugodott.

Itt található még a ferences kegytemplom, mely 1804 és 1876 között nyerte el mai formáját. A benne elhelyezett Mária-szobor a legnagyobb kegyszobor a katolikus világban. Ez a szobor az ún. Könnyező Madonnát ábrázolja, melyet hársfából faragott ki az ismeretlen alkotó.

Hazaúton megtekintettük a Gyulafehérvári Székesegyházat és Vajdahunyard várát.

Kívánom, hogy sokan jussanak el Erdély szép tájaira.

Egy szép Kazinczy idézetet találtam írásom végére:

„Magyarország nem ismeri Erdélyt. Megszokván nyugotnak venni útunkat, valamikor honunkból kiindulunk, felejtjük, hogy kelet felé rokon nép lakik, melyet ismernünk sok tekintetben illenék.”

(Kazinczy Ferenc, 1816.)

Élményeit lejegyezte:

Csizmadia Mihályné

Zánkai tábor augusztus 16-20-ig

Elérkezett a várva várt pillanat, amikor a 45 csillogó szemű gyermek a templomnál gyülekezett. András atya áldásával kezdetét vette a jól megérdemelt pihenés a Balatonnál.

Legtöbb gyermek először látta a "magyar tenger" -t. Hamar összekovácsolódott a kis csapat, akik egész héten nagyon jól érezték magukat. Ebben a felnőtt kísérők segítettek. A táborhely elfoglalása után önfeledt vidámság töltötte be a környéket.

Minden nap rövid imával kezdünk, majd a délelőtti folyamán a környék nevezetességeivel ismerkedtünk meg. Délután pedig eljött az igazi fürdés a Balatonban.

Kedden a tihanyi bencés apátságot látogattunk meg. Ezt követően a marcipánból készült tortákon ámulhattunk el és azon, hogy

egy-egy torta elkészítése mennyi időt vett igénybe. Közben a meséket is feleleveníthettük, amelyekről a kompozíció készült.

Szurdán Kinizsi várát másztuk meg Nagyvázsonyban. Szemügyre vettük a vízesárkot, megdöbbsentünk a börtön használati tárgyain. Láttuk Magyar Benigna szobáját és a lovagtermet is. A legcsodálatosabb érzés a vár tetején a kilátó volt. Ugyanitt meglátogattuk a néprajzi múzeumot is, ahol sok-sok régi eszközzel és azok használatával ismerkedhettünk meg. A Panoptikumban a magyar királyok és várkapitányok alakjait figyelhettük meg korabeli öltözetben.

Csütörtökön a 337m magas bazaltorgonának lehettünk szemtanúi, az úgynevezett Hegyestűnek, amit nagy erőfeszítéssel megmásztunk. A látvány lenyűgöző volt a környező tájra. A hegy lábánál a környék földtörténeti, évmilliók köveit csodálhattuk meg. Esténként közös játékokra, beszélgetésekre rendeztünk a gyermekek részére.

Pénteken a tábor elhagyása előtt még meg-

másztuk a Fülöp-hegyi kilátót, s utoljára rápillantottunk a hullámzó Balatonra, majd elbúcsúztunk tőle. Ebéd után hazafelé vettük az utunkat a busszal, ahol mindenki csak az élményeiről beszélgetett.

Köszönet

- András atyának
- A karitás tagjainak; Kati doktor néni-nek, aki a tábort megszervezte,
- Abony Város Önkormányzatának
- Vidáné Erzsikének és a Palásti házaspár-nak a finom ebédek elkészítéséért,
- A kulturális programok szervezésében és lebonyolításában közreműködő Antalné Nagy Magdolna, Tóth Erzsébet és Vida Sándornak
- A Kiskunfélegyházi Pékségnek, a Kék Láng Kft-nek, a Szilvánhús Kft-nek, az Újvilág MGÉSZ-nek, Zalainé Szabados Máriaának, Bene Lajosnak, CBA –Nagy Imrének, Szekeres Istvánné – piaci lángos-sütődésnek akik természetbeni hozzájárulásukkal segítettek a táborlakók színvonalasabb ellátását,
- és köszönet Vágó Bélának is, aki egész héten fuvarozott bennünket.

Karitás abonyi csoportja

25 éves iskolai találkozó margójára

25 évvel ezelőtt végzett öreg-diákok 2010. augusztus 28-án találkoztak a Somogyi Imre Általános Iskolában. Bizony, régen volt már az utolsó kicsengetés. Az alábbi találkozót többen is szervezték. Sajnos, igen sokan hiányoztak különböző okok miatt. Akik tiszteletüket tették, jól érezték magukat!

Du. 3-kor vette kezdetét a jubileumi találkozó, majd kerti-parti keretében folytatódott. Tóth Gabriella vendégei voltunk. Ő hívta meg a találkozón részt vevő öreg-diákokat, régi osztálytársakat. Én is örömmel vettem részt a találkozón, hiszen négy éven át én voltam az osztályfőnökük, s velem ballagtak el az iskolától. Minkét helyen előtérbe kerültek az iskolában eltöltött diákévek, és ezen belül is a sok-sok maradandó emlék.

A volt diákok és a magam nevében is köszönjük Gabriellának, hogy önként felajánlotta a találkozó megszervezését!

*Tóth Ernő
volt of.*

A Karitás balatoni tábora

A Karitás abonyi csoportja a hátrányos helyzetű családok segítésének jegyében idén is megszervezte nyári tábort. 20 rászoruló gyermeket táboroztattunk Balatonszéplakalásón augusztus 6 – 11. között.

A balatoni tábor különleges élményekkel gazdagította a részt vevő gyerekeket, már csak azért is, mert többségük először jutott el Magyarországra „tengeréhez”, sőt a kisebbek első alkalommal töltötték családjuktól távol több napot. A sok-sok programnak és játéknak köszönhetően gyorsan repült az idő, nagyszerűen telt minden táborozó számára a balatoni nyaralás. Kirándultunk Siófokra, ahol a bazársorok között megbúvó Ásványmúzeumot csodálhattuk meg. Ellátogattunk Tihanyba is; az utazás külön érdekessége volt, hogy a gyerekek komppal kelhettek át a Balaton túlsó partjára, Tihanyban pedig kisvasúttal utaztunk. Kicsiket és nagyokat egyaránt lenyűgöztött a Tihanyi Bencés Apátság ragyogó pompája. A gyerekek kérésére a tihanyi Marcipán Múzeumot is felkerestük, ahol marcipánból készült szobrokban és kompozíciókban gyönyörködhattunk, köztük számos rajzfilm hőisével. Délutánonként a Balaton az abonyi gyerekek boldog zsvivájától, vízi csatáktól volt hangos Széplakalásón. Emellett mindig volt alkalom és igény a közös játékokra: társasjátékoztunk, gyöngyöt fűztünk, rajzoltunk, fes-

tettünk. Volt csapatverseny izgalmas feladatokkal, a szobák a tisztaság és rend tekintetében mérköztek meg egymással, s aki kedvet érzett, rajzversenyen és sakkversenyen is részt vehetett. Volt itt tehát minden, ami a gyerekek önfeledt kikapcsolódását és szórakozását garantálta; legfőképp volt jókedv és nevetés, rengeteg vidám és szép pillanat. Az élmények begyűjtését nem csak a festői szépségű helyszín és az érdekes programok tették lehetővé. Csapatunk lelkesedése és összehangolt munkája is fontos összetevője volt annak, hogy a közös balatoni napok ilyen szép emléket hagyjanak mindannyiunkban. A gyerekek felügyeletéről és ellátásáról Kozmáné Baranyai Évi, Kozmáné Zsuzsi, Nagyné Ildi és Ujszásziné Zsuzsika gondoskodott. Lelkiismeretes segítők Kozma István és Kozma Nikolett voltak.

Örömteli volt látni, ahogy a 20, egymást a táborig csak alig-alig ismerő, érdeklődő, nyílt szívű gyermek az együtt töltött napok alatt igazi közösséggé alakul, keresik egymás társaságát, a nagyobbak teregetik a kicsiket, barátságok szövődnek. Már ezért is érdemes volt elmennünk. Ez úton is köszönjük András atyának, hogy rendelkezésünkre bocsátotta a nyaralót. Köszönetünket fejezzük ki továbbá Mindenkinnek, aki az abonyi Karitás csoport támogatásával hozzájárult ahhoz, hogy a tábor megvalósulhasson, s gyermek és felnőtt egyaránt élményekkel tele, örök emlékeket megőrizve térhessen haza. **KÖSZÖNJÜK!**

Karitás abonyi csoportja

Épül az új római katolikus Közösségi Ház

Sokan sajnálkoznak az évszázados Petőfi Művelődési Ház lebontása miatt. Azt azonban csak kevesen tudják, hogy már 1967-ben Patonay József szolnoki építész – aki nagybátyám volt – és két kimondottan nagy tudású szolnoki ill. kecskeméti statikus mérnök végezte el a vizsgálatokat. Ekkor derült fény arra, hogy az emelet már akkor életveszélyes volt, mert az áthidaló fa-gerendák elértek, szuvasak voltak. Ezt személyesen is tanúsítani tudom 43 év távlatából is, mivel megkért arra, hogy a feljegyzések írásánál segítsék nekik.

Az egyház úgy határozott, hogy a lebontott művelődési ház helyett a plébánia udvarán felépít egy másikat, ami remélhetőleg több évtizedig tudja szolgálni a híveket, Abony lakosságát. Az alapkövetel meg történt augusztus 21-én. Az építkezés is megkezdődött úgy, hogy a négy gyönyörű 150 éves madárszőlő fa érintetlen maradt. Az már egy más téma, hogy a volt Művelődési Ház helyére mi fog épülni a jövőben.

Tóth Ernő

Igazságok és tévhit...

Mostanában nagy érdeklődést vált ki és folyamatosan vita tárgyát képezi a Petőfi Művelődési Ház lebontásának ügye.

Nem szándékoztam beleszólni a dolgokba, pedig több szempontból is erősen érintett vagyok az ügyben. Később mégis úgy döntöttem, talán sikerül kicsit megnyugtatni a kedélyeket, ha leírom az általam ismert dolgokat.

Először is fiatal koromban szinte folyamatosan látogatója voltam a művelődési háznak, hiszen sokszínű és változatos programot kínált a Skultéty Sanyi bácsi vezetett ház. Mint akkori ÁFÉSZ tag, amely egyik fő támogatója volt a kultúrának – minden megmozdulásra jegyet váltottam a többi dolgozóval együtt.

Aztán 1982-ben új szerepkörben, munkatársként kerültem ide. Ekkor a művelődési ház be volt zárva, nem működött. Ráadásul a villanyhálózat felújítása folyt, ami miatt gyakorlatilag minden fel volt forgatva. Teljesen újra kellett kezdeni a munkát, újra felépíteni a kapcsolatrendszert, természetesen csak a felújítás befejezése után. Nem szégyellem, talicskáltunk, mostuk a követ, festettük a fapadlót, hogy aztán ki tudjuk nyitni a házat, hogy egy jól sikerült amatőr színjátszó produkcióval indítva ismét a közönségé lehessen. Új függönyök kerültek az ablakokra, a színpadra, friss volt a festés, és úgy általában nagyon szép volt az épület. Egy probléma már akkor is volt, a kósza hírek miatt meg kellett vizsgáltatnunk a falakat és földémet, mert az a hír járta, hogy életveszélyes. A debreceni ÉMI vizsgálta be kérésünkre az épületet, amely a vizsgálatok alapján korlátozottan volt használható. Meghatározták, hogy négyzetméterenként hány ember helyezhető el, valamint azt is, hogy a táncos rendezvényektől tartózkodni kell. Így azonban lehetővé vált, hogy színházi programokat, gyerekműsoro-

kat, vegyes szórakoztató esteket és egyéb eseményeket meg tudjuk tartani a színházteremben.

A rendszerváltást követően az épület visszakerült tulajdonilag az egyházhhoz, de megkaptuk ingyenes használatra továbbra is.

Sok éven át, 1997-ig működött így az épület. Ekkor került összevonásra a művelődési ház és könyvtár, ami miatt az iroda áthelyezésre került a könyvtár épületébe.

Az épület belső karbantartására ügyeltünk, bár sajnos később az iskolák odaköltöztetésével egyre nagyobb igénybevételnek lett kitéve. Gyakorlatilag kiszorultunk az épületből, hiszen iskolapadokkal lett berendezve és a folyosó is kettéeresztésre került.

A gondok ekkor kezdődtek. Az épület ekkorra már olyan állapotba került, hogy sajnos sem az önkormányzat, sem az egyház nem tudta vállalni a felújítását, aminek létjogosultsága is megkérdőjelezhető volt a szakértői vélemények tükrében. Belső szerkezete elavult, a nyílászárók teljesen használhatatlannokká váltak, mozogtak, szimpla üvegezések voltak. Az alsó szint vizesedése olyan mértékű volt a lambériázás ellenére, hogy csak hosszas szellőztetés után lehetett egyáltalán bemenni.

Bár nem volt műemlékké nyilvánítva az épület, mégis annyi pénzt emésztett volna fel a rendbetétele, mintha egy újat építettünk volna. Ráadásul korszerűtlen is maradt volna, hiszen sem rendes öltözővel, sem zuhanyzóval, sem megfelelő WC-vel nem rendelkezett.

Teltek az évek és az épületen repedések jelentek meg, melyek kezdtek aggasztóvá válni. Mint az intézmény vezetője jeleztem ezt a tényét és statikai vizsgálatokat is kértem. Véleményemet alátámasztottam az egyház főépítészének véleményével, aki szerint az épület

valóban életveszélyes szakaszba lépett. Sajnos ez be is bizonyosodott a komolyabb vizsgálatok alapján.

Elismerem, lehet, hogy kívülről még stabilnak tűnt az építmény, de belül sajnos már nem volt az. Senki nem vállalta volna annak következményeit, ha pl. egy gyermekműsor alatt beomlik a földém.

Az épület eredetileg földszintes volt, és később került elé és fölé építésre a lenti és fenti folyosó, valamint a színházterem. Így tehát az alapja volt gyakorlatilag gyenge. Ezt Markó Ferenc roncskutató is megjegyezte, amikor a bontáskor a volt téglalap kibontásra került.

Nem tudom, hogy szakértők szerint megmenthető lett volna-e az épület. Azt azonban tudom, hogy új épületre akkor is szükség lett volna.

A létrehozásának lehetőségét nagyban segítette az a tény, hogy az egyház annak dacára, hogy több részletben is kifizethette volna a megváltásra meghatározott összeget egyben átutalta a 124 millió forintot, amely letétbe helyezve az új közösségi ház önrészét képezi. Ez az épületkomplexum tartalmazza a művelődési házat, könyvtárat és a zeneiskolát is.

Néhány személyes gondolatot is engedjenek meg nekem. Lassan 30 éve lesz, hogy a művelődési házban dolgozom és ennek az időnek nagy részét a Petőfi Művelődési Házban töltöttem. Rengeteg programot szerveztünk, szinte éjt-nappallá téve dolgoztunk, hiszen mindig 3-4 fő alkotta a dolgozói létszámot. Részben „ott neveltem” a gyerekeimet, hiszen az iskolából és óvodából nagyon sokszor oda jöttek az esti programok miatt. Évtizedeken át szinte minden hétvégén programunk volt. Én mostam a függönyöket, gyakran mi is takarítottunk a folyamatos nyitva tartás miatt. Nem csoda hát, hogy különösen fájdalmas volt látnom, amint az épületet lebontják.

Én mégis tovább lépek, és remélem, hogy az új közösségi házak betöltik végre szerepüket, és ismét olyan kulturális életet lehet szervezni, amely évtizedekig megvalósult Abonyban. Ennek két feltétele is van, az épület, mely nélkül nem lehet hová szervezni, és a pénz, amely sajnos mostanában nagyon korlátozott mennyiségben jut kulturális célokra.

Mi minden esetre – mint régen is – állunk rendelkezésre és addig is megteszünk minden tőlünk telhetőt!

Korbély Csabáné
Fotó: Szilágyi Tamás

Megemlékezés

A Múzeum Baráti Kör tagjai 2010. augusztus 31-én koszorúzást tartottak Dr. Szántó Ferenc vegyész Abony, Munkácsi út 15. szám alatti táblájánál születésének 85. évfordulója alkalmából.

Álljon itt egy kis emlékeztető arról, hogy ki is volt Ő.

Szántó Ferenc 1925. augusztus 31-én született Abony községben és 1989-ben halt meg Budapesten.

Egyetemi tanulmányait 1943-49 között a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen folytatta. Diplomáját 1947-ben, ill. 1949-ben vette át. Végzettsége szerint vegyész, ill. kémia-fizika szakos középiskolai tanár volt. A tanári oklevéllel egyszerre szerezte meg a doktori címet.

1949-ben Buzágh Aladár akadémikus meghívta munkatársnak az ELTE Kolloidkémiai és Kolloidtechnológiai tanszékére.

1951-ben szintén Buzágh Aladár javaslatára Szegedre került az egyetem Kolloidkémiai laboratóriumába tanársegédként, ahol bekapcsolódott a kolloidkémiai oktatásba és kutatásba.

1961-ben megvédte kandidátusi értekezé-

sét és docensi kinevezést kapott.

Az ő nevéhez fűződik az 1966-ban megalakult Kolloidkémiai tanszék létrehozása, melyet élete végéig irányított.

1977-ben megvédte akadémiai doktori értekezését, ezt követően 1978-ban egyetemi tanári kinevezést kapott.

A hetvenes évek elejétől aktív résztvevője a nemzetközi tudományos életnek, számos szakmai testületnek tagja volt.

A Magyar Tudományos Akadémia 1980-ban tudományos munkásságának elismeréseként Buzágh Aladár-díjjal tüntették ki.

Tudományos munkájában foglalkozott a természetes és módosított felületű agyagásványok, pigmentek abszorpciós és nedvesedési tulajdonságaival, kutatta a szuszpenziók ülepedési sajátosságait, kidolgozta az organofil agyagásványok és töltőanyagok előállításának hazai megvalósítását.

Munkatársaival számos kül- és belföldi szabadalom kidolgozásában vett részt.

A Múzeum Baráti Kör koszorúja a hálás utódok üzenete.

Korbély Csabáné

Házasságok

„S idő, állj meg egy pillanatra,
S ti rohanó percek, várjatok,
Amíg ők ketten esküt tesznek,
Hogy egymáshoz örökké hítk lesznek,
Csak addig várjatok!”

/Goethe/

Az elmúlt időszakban a következő párok kötöttek házasságot:

Tóth Zsuzsanna – Bartalics Tibor
Pivon Ildikó – Szebeni Péter Pál
Szepesi Tímea – Angyal Tibor
Tóth Edina – Török Gábor
Seres Melinda – Ondok Ferenc István

Sok boldogságot kívánunk!

Halottaink

„Érzem: a mámor csöndes éjjelében
Háborgó lelkem már pihenni kezd,
És lassan, lassan, csaknem észrevétlen
Reám borul a virradatlan est.”

/Ady Endre/

Molnár Imréné 89 év, Vasút út 84., **Farkas János Székely** B. u. 9., **Dr. Kókai János** 50 év, Fegyvernek, Kossuth u., **Barna József** 73 év, Gaál M. u. 11., **Falusi László** 72 év, Kölcsey u., **Molnár József** 63 év, Nagykőrösi u. 33., **Egedi Józsefné** 87 év, Szolnoki u. 102., **Csöke István** 58 év, Lukács u. 6., **Urbán György** 54 év, Szolnoki u. 16., **Győri Lászlóné** 85 év, Vasút út 24/a, **özv. Brenyó Jánosné** 87 év, Vécsey K. u., **Krupincza Lászlóné** 84 év, Vajda J. u. 9., **Halápi József** 84 év, Tabán u. 13., **Somodi László** 55 év, Lóherés d. 6/a, **Szekeres Béláné** 84 év, Szolnok, **Détár Ferenc** 64 év, Baross G. u. 10., **Szarvák Pálné, Tóth Istvánné** 64 év, Ady E. u. 11/a, **Kocsi Imre** 45 év, Bajza u. 5/a, **Fitos Jánosné** 89 év, Zrínyi u. 14., **Nagy Lászlóné** 77 év, Szemere B. u. 57., **Barta János** 64 év, Ibolya u. 17., **Pataki Sándorné** 84 év, Téglagyár u. 23., **Túróczy Józsefné** 86 év, Deák F. u. 11., **Szűcs Antal** 68 év, Bicskei út 36/a., **Kiss Károly**

Visszapillantó

Többen is megkérdezték már tőlem, hogy hol volt Abonyban az első labdarúgó-pálya, ezért visszapillantómban erről szeretnék írni.

Az első labdarúgó-pálya a mai piactéren került kialakításra, mely kisméretű, azaz 75 x 50 m volt. Itt edzett az első labdarúgó csapat, amely 1921-ben alakult meg a Polgári Atlétikai Club /PAC/ néven. Két év múlva megszűnt a klub és helyette az Ifjúsági Torna Egyesület /ITE/ vette kézbe az abonyi sportot. 1926-ban azonban ismét változott a név: Abonyi Torna Egylet /ATE/ néven dolgozott tovább. 1929-ben megalakult az Iparos Sport Egylet, majd két évvel később 1931-ben az Attila.

1930-ig, mivel szervezett bajnokság még nem volt, itt rendezték meg a barátságos és hírverő mérkőzéseket. Ezen időszak legismertebb, legmarkánsabb alakja id. Szikszay György volt. Egy pár nevet is szeretnék felsorolni csapattársai közül: Lerner S., id. Drávay József, Dobozi Gy., Vajda Gy., Hollander J., Echstein testvérek. Egy nagyszerű korszakot zártak le ezek a derék sportemberek.

1930-tól hivatalosan is megkezdődött

a Járási Bajnokság. A járási sportvezetés megkövetelte, hogy egy nagyobb méretű pályát kell kialakítani. Így került sor a mai Vörösmarty téri játszótér játékra alkalmassá tételére. Mivel elég mélyen fekszik még ma is ez a pálya, így tartalék pályát is ki kellett alakítani. A választás a vásártérre esett. A harmincas években két nagyszerű csapata is volt Abonynak, az ISE és az Attila, amely ugyan 1937-ben feloszlott, de helyébe lépett a Magyar Országos Védőerő Egyesület /MOVE/. Ezt az egyesületet már a II. világháború „szele” hozta létre. Ez már félkatonai szervezet volt! Ezekben az években igen sok néző látogatta a mérkőzéseket. Igaz, a mozin kívül nem sok szórakozási lehetőség volt Abonyban.

Retkes Feri bácsi és Majercsik Béla stráfkocsikkal társadalmi elhivatottságból örömmel vitték a csapatot és a szurkolókat a vidéki mérkőzésekre. Ezekben a '30-as években a legjobb játékosok id. Czigler Ernő, Retkes L., Gábor B., Hajas K., Németh I., Újlaki J., Juhász I., Torma J., Baly I., Tóth B., Nagy J., Sulyok J., Tillinger J., Czibony B., valamint a Szekeres, Csúti és Cserhalmi testvérek voltak. Ekkor is lezárult egy szép korszak.

1940-ben Abonyban is kialakult a Levente-mozgalom. Ekkor már csak ez a csapat működött, hiszen a II. világháború megtizedelte a fiatalságot. A keleti fronton sokan életüket veszítették, vagy hadifogságban haltak meg.

1945 tavaszán a II. világháború befejezésével ismét megpezdült a sportélet Abonyban. 1945. május 1-jén Retkes Kálmán és Szabó Béla vezetésével megalakult Abonyban a Vasutas labdarúgócsapat. A vezetőség tagjai voltak rajtuk kívül: Mayer Gyula, Feke András, Feke István, Kecskeméti Mihály, Fodor Vilmos, Endrődi István. Ebben az időszakban is sok csapat alakult Abonyban: 1945 nyarán a Magyar Diák Szövetség /MADISZ/ csapata, amely egy hónap elteltével a Vörös Csillag nevet vette fel. Csupán két hét elteltével Éliás Gyula és Lerner Sándor megalakította a Munkás Testedző Egyesületet /MTE/. Itt vezetők voltak a Normann testvérek, Back I., Hollander J., Goldberger J., Singer J., Riez J., Szabó Máté főjegyző.

1946 őszén hivatalosan is megkezdődött a területi labdarúgó bajnokság. Újszász, a Szolnoki Papír- és Cukorgyár, Martfű, Albertirsa, Pilis, Üllő, Vecsés és még jó néhányan vettek részt benne. Nagyszerű

mérkőzések voltak ezek, amelyen 1500-2000 néző is részt vett alkalmanként. A két csapat ideiglenes engedélyt kapott a Vörösmarty úti pályára. A község vezetői ekkor úgy határoztak, hogy a későbbi Mechanikai Művek helyén a Vigyázó Kertben alakítják ki az új sportpályát. Kevesen tudják már, hogy a Vigyázó-kert és a Töszegi út környéke szinte lakatlan terület volt 1955-ig. Csak ezután épültek a családi házak.

Abony lakosság ekkor összefogott és Éliás Gyula, Maier Gyula, Lerner Sándor és Szabó Máté főjegyző vezetésével elkezdődött a munka. Vezetők, hivatalnokok, kereskedők, iparosok, nyugdíjasok mezőgazdasági dolgozók, kubikusok, sportolók, diákok minden szabadidejüket a sportpálya építésére fordították. Igazi „ősi” gyepszőnyeg borította azt a részt, ahová a pályát kijelölték. A kerítéshez és az öltözőhöz a kisméretű téglát Pályi bácsi adta az Abonyi Téglagyárból. 1948. május 1-jére elkészült a környék legszebb sportpályája.

Érdekességként említem meg, hogy az első focimérkőzést az avatás előtti szombat a Kövérek – Soványak vívták egymás ellen. Az eredmény 3:3 lett és kb. 1000 néző volt az eseményre kíváncsi. Az avatásra a Budapesti Vasutas NB II-es labdarúgó csapata látogatott el Abonyba. A budapestiek nyertek 3:2 arányban. Még ebben az évben feljutott csapatunk az NB III-ba. Ennek előzménye az volt, hogy hatalmas küzdelem folyt egész évben Abony és Újszász csapata között, de 102-101-es gólkülönbséggel Abony jutott az NB III-ba. Bencsik Mihály lett a terület gólkirálya 51 góllal. Ez az időszak volt Abony labdarúgásának legfényesebb korszaka. Akkoriban még minden játékos abonyi volt. Egy pár név e csodálatos csapatról. Vörös K., Koczka J. /kapusok/ Retkes I., Molnár L., Makai M., Nagy M., Bálint S., Válóczy J., Szekeres J., Zsemlye J., Bencsik M., Szántai L., Molnár J., Sziráki S., Szabó E., Labát F., Gulyás P., Egedy Gy., Kovács K.

1953. április 8.-a felejthetetlen emlék az abonyi labdarúgás történetében. Ezen a napon Abonyba látogatott az Aranycsapat. Aki csak tehette eljött a mérkőzésre. Ki gyalog, ki kerékpárral érkezett csupán azért, hogy karnyújtásnyira láthassa azt a csapatot, amely oly sok szép dicsőséget szerzett a mi kis hazánknak. Az eredmény 16:1 lett és az egyetlen abonyi gólt Bencsik Mihály szerezte meg. Becslések szerint 4-5000 sportszerető abonyi ember látta ezt a mérkőzést.

1951-től több neve is volt az abonyi sportkörnek. Az MTE megszűnte után Pétőfire változott a név, majd 1953-ban Bástya lett. 1954-től 1960-ig Alföldi Olajbányász, 1960-tól 1970-ig Községi Sportkör /KSK/, 1970-től 2001-ig TSZSK volt a sportkör neve. Jelenleg az angol KID FC néven fut a focicsapat.

1958-ban Dr. Bencsik Mihály Járási tanácselnök és több vezető személyiség úgy határozott, hogy a sportpályát behozzák a község „szívébe”. Így is történt. Szintén hatalmas társadalmi összefogással megépült a mai sportpálya. a pályaavató mérkőzésre 1960. május 1-jén került sor 2000 néző előtt. Az NB I-es budapesti Beszkárt /ma BKV/ volt a vendégcsapat. A pestiek nyertek 1:-ra. Ezt a pályát hatsávós futópálya vette körül, egy a nagyszerű labdarúgócsapat mellett a kiváló atléták is itt edzhettek ifj. Drávay József és Majercsik László edzők vezetésével.

Az ezredfordulóra az atlétikapályát belepte a dudva. Amíg nem vonultam nyugdíjba minden évben ősszel és tavasszal, a diákokkal rendbe raktuk az Imre úti és a Vörösmarty úti pályát is. Jelenleg csupán beszélgetnek róla, hogy mit kellene tenni. Szerintem össze kellene fogni! tizenkét testnevelő tanár tanít Abonyban, akik a szülők és diákok segítségével az egyik 200 m-es pályát rendbe tudnák hozni. Hozzáállás, akaraterő, jó szervezés kérdése az egész!

Az 1960-as években szintén egy csodálatos labdarúgó csapata volt Abonynak, melyben minden játékos abonyi volt: Koczka J., Tóth P., Hegedűs István /kapusok/, Molnár Jenő, Molnár János, Bugány I., Szűcs F., Juhász A., Nagy L., Nagy I., Retkes J., Jakab M., Válóczy J., Gönczöl G., ifj. Czigler E., Czigler L., Czirnák L., N. Szabó T., Szabó Gy., Nyitrai M., Magyar Gy., Kovács K., ifj. Makai M., Tóth J., Pásztor M., Unger L., Szántó J.

Jó visszagondolni a nagy tudású edzőkre is: Selmeczi János, Ratfai József, Bujáki László, Gyér Károly, Knerczér Frigyes, Elekes József és még lehetne sorolni. A felsorolt labdarúgók közül egy NB. I-be, kettő NB. I.B-be, Négy NB II.-be került. Az 50-60-as években több NB-s csapat is ellátogatott hozzánk pl. a Ferencváros /Albert, Rákosi Gulyás részvételével/, a MATEOSZ, Sturovó, Kassa, Szolnoki MÁV.

1988. aug. 20-án egy minden igényt kielégítő sportkomplexum került átadásra a sportpályán, szintén társadalmi összefogás eredményeképpen Nagy András sportköri elnök és Tarkó Sándor tanácselnök vezetésével.

1993. október 23-án ünnepélyes keretek között vehették birtokba az abonyiak a Városi Sportcsarnokot. Itt ki kell emelni dr. Gajdos István József polgármester és néhai Fodor László képviselő munkáját.

A visszapillantó megírásakor sokat segít az, hogy 42 évig segítettem az abonyi labdarúgást és tömegsportot. 1970-től 22 évig a labdarúgó szakosztály vezetője voltam. Sikeres éveket hagytam magam mögött, hiszen az 1980-1992 közötti években serdülő csapataimmal 5 bajnokságot nyertünk Dél-Pest megyében. 22 serdülőjátékosom volt Pest megyei válogatott, s közülük sokan Európa számos országában is pályára léphettek. Ma is büszke vagyok rájuk! 1992-ben, miután több felől támadás ért, lemondtam minden labdarúgással kapcsolatos teendőmről. Úgy érzem jól döntöttem, hiszen így nem az én kezeim között roppant össze az ezredfordulón Abonyban a labdarúgás, pedig nagyszerű úttörő, serdülő, ifi és felnőtt csapatot adtam át az utódoknak. Nem tudtak élni vele. utólag talán az fáj a legjobban, hogy az ezredfordulóra az abonyi labdarúgók elfogytak a vidékiek árnyékában. Így történhetett, hogy egy ekkora városban közel három évig szünetelt a labdarúgás.

Nincs jogom bírálni az utódokat, de 18 év óta várom, várjuk, hogy az utánpótlás bázisból mikor lesz már városunknak ütőképes felnőtt csapata! Tiszteletben tartjuk Krupincza Tibor sportszeretetét, lelkesedését, mindazt, amit a jelenlegi felnőtt csapat érdekében megtesz. Sajnos azonban, felnőtt csapatunk gerincét még ma is vidéki játékosok alkotják.

Mint idős sportember, kérem a vezetőséget, hogy a sok-sok szurkolóval összefogva teremtsenek békét és rendet a sport területén, hogy Abonynak is legyen egy elfogadható felnőtt labdarúgó csapata. Sok sikert kívánok az új évadban:

Lejegyezte:

Tóth Ernő ny. testnev. tanár

Az abonyi munkásemberek hétköznapijai

Beszélgetés Kárteszi Lászlóval

*„Az élet remény, küzdelem, tudás,
Síríg tartó nagy versenyfutás,
Keresni örökké a jót, a szépet...
S megtalálni: ez az élet!”*

- Kedves Lacikám! Örömmel írom Rólad ezt a portrét, hiszen régi barátok és kollégák vagyunk. Számtalan kellemes órát, napot töltöttünk együtt különböző versenyek alkalmával. Úgy ismerlek, mint gyermekszerető pedagógust, megértő, tisztelettudó kollégát. Nem egy iskolában tanítottunk, de ez nem befolyásolta barátságunkat. Május óta Te is nyugdíjas lettél. Ebből az apropóból is szeretném, ha beszélgetnénk az életeredről!

- Örömmel teszek eleget a kérésnek!

Budapesten születtem 1950-ben. Édesanyám több évtizeden át az abonyi illatszert vezetője volt. Édesapám közgazdász doktor, a református egyház presbitera. Az abonyi Ságvári Termelőszövetkezet főkönyvelője volt. Ez a szövetkezet országosan is ismert volt a 70-80-90-es években.

Gyermek éveimet Abonyban töltöttem, s jelenleg is itt élek családommal. Egy fiútestvérem van, aki Vendéglátó Főiskolát végzett, Budapesten dolgozik, él.

Feleségem Kalas Mária szintén a Gyulai

Iskolában tanított, innen is ment nyugdíjba. Most már mindketten hobbinknak élhetünk. 37 éve vagyunk házasok. Két fiunk van, Krisztián a szakács szakmában dolgozik, míg Tamás könyvelő, 34 éves, nős. Egy gyermekük van, a kis unokánkat Szabolcsnak hívják, akit nagyon imádunk. Tamás jelenleg az abonyi labdarúgócsapat játékos.

A Gyulai Gaál Miklós Ált. iskolában végeztem el a nyolc osztályt. A nagy múltú iskolában kiváló pedagógusok tanítottak, mint Finna György, Diószegi László, Mladoneczky György, Dévai Jánosné, Vida Mária. A nyolcadik osztály elvégzése után Budapestre kerültem az Asztalos János Kertészeti Technikumba, ahol érettségiztem. Érettségi után egy évet dolgoztam a Ceglédi Mezőgazdasági Kutató Intézetben. Egy év után az volt a célom, hogy a kertészetből diplomát szerezzek. Így is történt. Kecskeméten elvégeztem a Kertészeti Főiskolát és üzemmérnöki diplomát szereztem. A diploma kézhezvétele után három évig dolgoztam a Tápiószéle-Farmos Termelőszövetkezetben, mint ágazatvezető a kertészetben.

1976-ban feleségem példája nyomán úgy döntöttem, hogy pedagógus leszek, levelező tagozaton elvégzem a testnevelés-technika szakot. Így is történt. Szegeden a Juhász Gyula Pedagógiai Főiskolán mindkét tantárgyból diplomát szereztem.

A nyári szüneteket nehéz volt összehangolni, ezért is lettem pedagógus, pedig a kertészet, a mezőgazdaság ma is a „szívem csücske”. A középiskolában és a főiskolán is nagyon jól éreztem magam, hiszen a tanulással soha nem volt gondom. Több volt diáktársammal ma is élő kapcsolatban vagyok.

- Tudatosan készültél a pályádra, vagy csak így alakult?

- Mindig is kertésznek készültem, hiszen a mozgás és a sport az életem részét képezi mind a mai napig.

- Tudom, hogy elismerték munkádat...

- Igen, a 40 év folyamán több elismerésben is részesültem, de a legértékesebb az, amit 2010-ben nyugállományba vonulásom alkalmával vehettem át a Városi Pedagógusnapon: a Pedagógus Szolgálati Emlékérem.

- Milyen terveid vannak a nyugdíjas évekre vonatkozóan?

- A két szakmát nagyon jól tudtam ötvözni az évtizedek során. Délelőtt tanítottam, s délután, ha nem volt értekezlet, edzés, verseny, stb, akkor kertészkedtem. Nagyon szeretek növényekkel, virágokkal foglalkozni, s háziállatokat nevelni. A Gyulai Iskola aulájában voltak különböző élő virágaim: leánder, pálma, stb, s ezeket most a református egyház gyülekezeti termében helyeztem el.

Szeretek túrázni, ami évtizedek óta kihagyhatatlan az életemben. Nyáron vízitúra, télen sielés, tavasszal és ősszel pedig futás, kerékpározás.

A család részére megtermelem a zöldséget, gyümölcsöt bio módszerrel, állatokat nevelek.

- Úgy érzed, hogy elégedett vagy az életeddel?

- Igen, kellemes, szép éveket hagytam magam mögött a családi életben és a munkában is.

- Nem furcsa egy kicsit a gyermekzsivaj nélküli élet?

- Kicsit hiányzott, de mostanra már megszoktam. A kertészkedés leköti az időmet, s persze itt az unoka is...

- Lacikám! További boldog éveket kívánok családotd körében, jó egészségben! Szeretném elmondani, hogy nagyon jó érzés volt megírni Rólad ezt a portrét!

A régi barátsággal ölel kollégád:

Tóth Ernő ny. testnev. tanár

Kiadja: Abonyi Lajos Művelődési Ház,
Könyvtár és Múzeumi Kiállítóhely
Felelős kiadó: Korbély Csabáné
Felelős szerkesztő: Korbély Csabáné
Szerkesztőbizottság tagjai: Bánné Hornyik Mária,
Berkesiné Nagy Mariann, Korbély Csabáné,
Lőrinczy Veronika, Fajkáné Hvizst Zsuzsa.
Fotó: Szilágyi Tamás, Gépelés: Simon Szabina
Szerkesztőség címe: Abony, Csillag Zs. u. 5.
Tel.: 53/360-075, 562-068, 562-069
E-mail: abonyinapló@citromail.hu
ISSN: 1217-2421
Tipográfia: Gedi-Press digitális nyomda és reklámstúdió
Nyomdai munkák: Repró Stúdió
A megjelent cikkek valóságátartalmáért a szerzőket terheli minden felelősség.

Lapunkból tallóz és
továbbítja az érdekelteknek az

»OBSERVER«
OBSERVER BUDAPEST MÉDIAIGYFI Ö KFT

Gyászol az Abonyi Labdarúgó Szakosztály

Sportkóktél

*Az abonyi ifjúcsigák labdarúgócsapat: 1981 év
Imre főbábozdalt mellett áll!*

Hosszan tartó betegség után 45 éves korában váratlanul elhunyt Kocsi Imre agrármérnök, az abonyi labdarúgó csapat volt játékosa /1975-1985/. Édesapja osztálytársam volt az abonyi Polgári Iskolában, aki a legjobb barátom volt. Ő is labdarúgó volt és kiváló asztalitenisz versenyző Abonyban. Fia, ifj. Kocsi Imre édesapja nyomdokaiba lépett. A tanulás mellett a labdarúgás volt a nagy szenvedélye.

Három fiú és egy kislány gyászolja édesapjukat. 2010. augusztus 23-án a család minden tagja, rokonok, ismerősök, szomszédok, barátok, a labdarúgó szakosztály tagjai és én is, mint az első foci-edzője mély fájdalommal búcsúztunk el Kocsi Imrétől.

Kedves Imre! Isten veled! Pihenj békében!

Tóth Ernő

Szombathely: Csomor Erika triatlonban olimpiai távon első helyen végzett. 1500 m úszás, 40 km kerékpározás és 10 km futás. Gratulálunk!

Debrecen: Az Öttusa Európa bajnokság női váltójában 1. helyen végzett Magyarország a Gyenesei Leila, Tóth Adrienn és Kovács Sarolta alkotta csapattal. Szintén 1. helyezést ért el a férfi váltó, melynek tagjai: Németh Róbert, Marosi Ádám és Kasza Róbert.

Kerékpározás: Alberto Contador nyerte meg ebben az évben a Tour de France kerékpáros körversenyt. A hétszeres győztes L. Armstrong e verseny keretében búcsúzott el a versenyzéstől.

Budapest: A Magyar Nagydíjon, a Hungroringen 1. Webber, 2. Alonsó, 3. Vettel.

Pozsony: Overdose egy év betegség után ismét nyert a Pozsonyi Lovas Derbyn.

Budapest: A Magyar Labdarúgó Szövetségben Nyilasi Tibort választották sportigazgatónak.

Tiszaújváros: Farkas Bertalannak kopjafát állítottak annak emlékére, hogy 30 évvel ezelőtt a világűrben járt.

Balzano: 2.300 m magasból zuhant a mélybe és szörnnyethalt egy magyar hegymászó.

München: Sidi Péter Világbajnokságot nyert a férfi kisbű sportpuska 3x40 lövéses összetett versenyében.

Barcelona: Az Európa bajnokságon három 3. helyezést értek el atlétáink.

Mannheim: Iváncsik Gergő a kézilabda világválogatottban szerepelt.

Szeged: Egy alacsonyan szálló vitorlázó gép szárnya betörte egy kamion üvegét, melynek következtében a kamion sofőrje súlyosan megsebesült, látási zavarok léptek fel nála.

Vitorlázás: Detréék másodszor is Európa bajnokok lettek az ASSO hajóosztályban. A repülő hollandi hajóosztályban Majtényi Szabolcs és Domokos András hetedszer is világbajnokok lettek. Kár, hogy nem olimpiai szám!

Székesfehérvár: Kovács Sarolta és Demeter Bence aranyérmet nyertek a junior öttusa világbajnokságon.

Budapest: Csodálatos eredményeket értek el a magyar úszók, a Margitszigeten megrendezett Úszó-Műugró Európa bajnokságon. Az eredmény 6 arany, 4 ezüst és 3 bronzérem.

Budapest: A magyar „csoda ló” Overdose hatalmas fölényrel nyert a Kincsem Parkban. /2010. aug. 15./

